

EÖM

Nytt

Evangeliska Östasienmissionen

Nr 38 • september 2010 瑞典東亞福音會

**Samarbetsprojekt mellan
Sverige – Kina – Malaysia**

Flera artiklar i detta nummer av EÖM-nytt handlar om Bethany Home i Malaysia. Skälet till att vi har gett denna skola, som framgångsrikt arbetar bland personer med olika funktionshinder, så mycket utrymme beror på att vi vill gärna satsa på denna typ av projekt. Vi vill förmedla kontakter och se till att samtal och samarbete uppstår. Det är Birgitta Sandén Ershammar som förmedlat kontakten. Hon var direktor på Bethany Home 1968-69. I artikeln härintill introducerar hon kortfattat arbetet. Sedan artiklarna i tidningen skrevs för några veckor sedan har en fortsättning på projektet inletts. Direktorn för Bethany Home, Jaysingh, reser under mars månad till Kina för seminarier och samtal om eventuellt samarbete inför framtiden.

Vi är en liten mission med begränsade resurser men vi är rika på olika typer av kontakter. Vi är också en gammal mission, närmare bestämt 123 år. Alla dessa år har skapat ett förtroendekapital som vi försöker förvalta. Sammanträffanden med människor på SMKs gamla fält utmed Gula Floden eller på Mongolmissionens fält i Inre Mongoliet blir ofta mycket gripande. Nästa nummer av EÖM-nytt innehåller sådana möten. Det verkar som om dessa möten är förberedda i bön. Kinas församling är en bedjande församling. Jag skall aldrig glömma tillfället uppe i Inre Mongoliet i en registrerad så kallad Tre-självförsamling när jag på frågade om man hade bön i den stora kyrksal som vi befann oss i. Ja vi har bön varje morgon löd svaret. Under sommaren ber vi en timma med start klockan sex och under vinterhalvåret klockan sju. Vi brukar vara ca 2000 personer här varje morgon vid dessa samlingar. En bedjande församling är en övervinnande församling.

EÖM arbetar i Kina, Mongoliet och Japan. I Japan och i viss mån även i Mongoliet är det fritt fram att förkunna evangelium i traditionell bemärkelse. I Kina kan vi ge evangeliet händer och fötter genom att konkret stödja olika typer av utvecklingsinsatser. Det kan gälla sjuk- och hälsovård, utbildning, katastrofbistånd eller byutveckling. Under senare år har vi kunnat göra detta i samarbete med lokala församlingar. Det känns dubbelt meningsfullt. Inte minst med tanke på att de kristna ofta utgör en marginaliserad grupp i samhället. I exempelvis provinsen Henan händer det inte sällan att kristna församlingar trakasseras. Men även här möter vi allt oftare enskilda ämbetsmän som förstår att församlingarna utgör en positiv kraft i samhället och vill stödja våra ansträngningar.

I tidningen läser du en del om de projekt som vi är involverade i. En berättigad fråga gäller stöd till Kina. Med en årlig tillväxt på över 8 % är Kina nu en ekonomisk stormakt. Problemet är att tillväxten idag och för överskådlig tid framöver inte hamnar där den bäst behövs, det vill säga bland de allra fattigaste. Skillnaden mellan Shanghai och en större stad i inlandet är enorm. På landsbygden utmed Gula flodens krök där EÖM gör merparten av sina insatser är det fortfarande mycket fattigt.

Till slut. Ett varmt tack för gåvor och förböner. Bed att samarbetet med Bethany Home kan utvecklas på ett positivt sätt. Vi vill stödja kyrkan i Kina att sträcka ut en hand till de allra svagaste i samhället.

Jan-Endy Johannesson

Framsidan: Bilder från Bethany Home, Malaysia. Tre av deltagarna från Kina samt personal från skolan.

Evangeliska Östasienmissionen EÖM

Evangeliska Östasienmissionen (EÖM) har sitt ursprung i Svenska Missionen i Kina (1887) och Svenska Mongolmissionen (1897). Sammanlagningen av dessa organisationer 1982 resulterade i EÖM. Genom sin långa historia har erfarenheter samlats vilka kommer väl till pass då nya och annorlunda möjligheter till tjänst under senare år öppnats framförallt i Kina och Mongoliet. EÖM vill i partnerskap med svenska församlingar och organisationer samt tillsammans med kristna i Kina, Mongoliet och Japan göra evangeliet trovärdigt genom att exempelvis stödja sociala utvecklingsprojekt. EÖM arbetar för att motverka den isolering gentemot omvärlden som systerkyrkan i Kina samt kinesiska institutioner upplevt under senare årtionden.

Missionsledning och styrelse

Jan-Endy Johannesson (missionssekr.) Mick Lidbeck (ordf.) Tord Ershammar, Elisabeth Hellström, Eva Joelsson, Håkan Leanderson, Christina Wiklund och Arne Wikström.

EÖM - Nytt

Tidningen utkommer med fyra nummer per år. Frivillig prenumerationsavgift 120 kr. Adress: Linneagatan 18, 573 34 Tranås.

Tel: 0140-10025, 0736-402733. Fax: 0140-10025. Epost: info@eom.nu Hemsida: www.eom.nu. Plusgiro: 50215-3. Organisationsnr.: 802002-3225.

Ansvarig utgivare och redaktör: Jan-Endy Johannesson. Tryckeri: Skilltryck AB. Grafisk form: Textorama, Tranås

Bethany Home

Vid Malaysias västkust, 25 mil norr om huvudstaden Kuala Lumpur ligger Bethany Home, ett center för funktionshindrade barn. Det drivs av Evangelical Lutheran Church in Malaysia (ELCM) och har en viktig uppgift i detta mångkulturella land med en befolkning av malajer, kineser och indier.

ELCM bildades 1963 efter att kristna indier i Malaysia inbjudit Svenska kyrkans missionärer till samarbete. Många församlingar växte upp och man arbetade mycket utåtriktat och diakonalt.

Barn med funktionshinder var ofta missförstådda och undångömda. Bethany Home byggdes 1966 för dessa barn. Det var fascinerande att se hur de utvecklades när de i denna miljö fick känna sig accepterade och älskade och fick rätt vård. Ofta hördes sång från barnens klassrum över hela området.

Nu hörs också sång och musik när skoldagen börjar och de 100-tals eleverna samlas på den öppna gården för morgonpasset. Skolbussar har hämtat dem från sina hem och gruppboende. Här får de vara en del av en stor gemenskap. Under resten av dagen finns man i sin grupp med 5-8 elever. Klasserna är anpassade efter varje elevs förmåga.

I "Physio-class" behöver eleverna mycket träning i gymnastiksalen. Övriga elever kan också få hjälp av sjukgymnasten. När ungdomar gått ut skolan fortsätter de i en verkstad vid byns huvudgata, där traktens industrier ger dem lättare uppdrag. Tre affärer med secondhandvaror är också arbetsplatser. Elever får även jobb i familjer eller hos hantverkare.

Även under skollov är det ofta full aktivitet på Bethany Home. Här sker utbildning av personal i samarbete med en högskola i Nya Zeeland.

Ibland är det läger för funktionshindrade tillsammans med skolungdomar från trakten. Man tältar, sportar, badar och grillar vid lägerelden.

När Bethany Home startade var man beroende av Guds ledning och hans kärlek fick genomsyra arbetet att förstå eleverna och hjälpa dem att utveckla hela sin kapacitet. Fortfarande är det detta som är drivkraften på Bethany Home och nu med många fler elever, inhemsk utbildad personal och tillgång till avancerade hjälpmedel.

På Bethany Home välkomnar man gäster och volontärer från andra länder. I EÖM är vi glada att få medverka till att personer engagerade i liknande arbete från Pucheng och Shangqiu får möjlighet att besöka Bethany Home. Vi hoppas på ett ömsesidigt utbyte och tror att de får inspiration för sitt arbete bland funktionshindrade barn i sina hemorter i Kina.

Birgitta Ershammar

En klass tar paus i gungan. Många av eleverna är kineser men här finns även indier och malajer.

Sverige – Kina – Malaysia – ett samarbetsprojekt

Under flera år har EÖM haft glädjen att stödja en skola för barn med funktionshinder i Shangqiu, provinsen Henan i Kina. Skolans huvudman är utbildningsdepartementet i den stora staden med ca 7 miljoner innevånare. Projektet finns utförligt beskrivet i tidigare nummer av EÖM-nytt. Det nya som har kommit in är att en kontakt har etablerats med Bethany Home i Malaysia vilket fått till följd att vi kunnat sända fyra personer för vidareutbildning dit. Från Shangqiu sände vi rektorn från den stora särskola som finns där samt pastor Yan. Från Pucheng evangelisten Liu Fengqin och pastorsfru Jia.

Här följer rektor He Yingchuns rapport om besöket i Malaysia.

2010年5月30日于商丘

我们之所以有机会去Bethany Home参观学习，是由于瑞典东亚福音会的江先生帮助。江先生和他的朋友多次来帮助过我们，他们的爱心、敬业精神和音容笑貌还在我们特教中心教师与孩子们的心中萦绕，让我们时存感恩。是上帝拣选江先生他们来帮助我们的吗？因为上帝眷顾商丘特教中心的孩子们，他也会拣选商丘教会闫牧师他们也来帮助我们吧。

Bethany Home，我想，应该是许多人梦想开始的地方...

Bethany Home mina drömmars mål

Genom EÖM fick jag 12-25 maj tillfälle att tillsammans med pastor Yan från Shangqiu och Liu Fengqin och pastorsfru Jia från Pucheng möjlighet att besöka Bethany Home i Malaysia. Jag blev snart helt betagen i vad jag fick uppleva där. Vi fick inte bara tillägna oss metoder och kunskap utan fick också uppleva hur hela personalen utstrålade kärlek och omtanke. Lärares respekt för eleverna och deras framsteg och beslutsamhet var impo-

nerande.

Jag vill först nämna något om de allmänna förhållandena och skolans upplägg. Genom direktor Jayasinghs och flera andra lärares introduktion fick vi en god kunskap om hur skolan arbetar. Bethany Home grundades 1966 genom insatser från den svenska Lutherska Kyrkan. Motivet till detta var att ge ungdomar och andra med funktionshinder möjlighet att integreras och fungera så väl som möjligt i samhället. Vid starten fanns det

endast fyra elever. Idag har skaran vuxit till över ett hundra. Personalen uppgår till över sjuttio personer. De flesta av barnen bor hemma och tillbringar tiden mellan 08.00-15.00 på skolan. Men det finns också många elever som på grund av att hemmet är långt ifrån skolan bor på så kallade grupphem. Här får de lära sig hushållssysslor och att kunna leva självständigt.

Rektor Jayasingh menar att de här barnen visserligen har nedsatt funk-

Genom direktor Jayasinghs introduktion fick de kinesiska deltagarna en god bild av skolans verksamhet. Här tillsammans med Liu Fengqin från Pucheng, samt rektor He Yingchun och pastor Yan Xinjian från Shangqiu.

Direktor Jayasingh menar att varje barn är en Guds gåva till skolan.

Barnen, i grupphemmen och i den större monteringslokalen, får allt efter förmåga lära sig tillverka föremål som sedan kan säljas och ge inkomster till skolan.

“Vi har i Malaysia fått se kraften och dynamiken i en skola som drivs av den kristna församlingen.”

tion till kroppen men inte till ande och själ. De är en gåva till Bethany Home och skolan finns till på grund av Guds nåd. Fritidsaktiviteter uppmuntras och många frivilliga ställer upp och leder lekar ute i det fria. Jayasingh är övertygad att om tålmod och tolerans överflödar så kommer det en dag då de handikappade barnen kan umgås med övriga medborgare i samhället. Vistelsen på Bethany Home

kan gälla från födseln till livets slut.

En sak som jag speciellt vill nämna är hur man arbetar med att utveckla varje individs möjligheter trots de stora skillnader som finns mellan elevernas behov. Varje individ skall utvärderas på ett vetenskapligt och seriöst sätt så att en individuell utvecklingsplan kan upprättas för denna person. Detta innebär också att tillfällen skapas för att detta skall för-

verkligas. Planen bryts ned i en mängd delmoment. Om ambitionerna från början är för höga sänks dessa så att barnen får känna att de gör framsteg. Hela tiden får de också bekräftelse att de är på rätt väg. Under besöket fick vi även se gravt utvecklingsstörda barn som upplevde tillfredställelse och glädje i att tränas och utföra olika arbetsmoment.

Man uppmuntrar barnen att delta i

“Det finns en stolthet på skolan både bland lärare och elever över vad man uppnår.”

olika aktiviteter på skolan. Vi såg överallt uppsatta fotografier med glada ansikten på de som deltog i tävlingar av olika slag. Under de två veckor som vi fanns på skolan fick vi vara med om ceremonier där priser delades ut; två avskedsföreläsningar; en bolltävling och ytterligare firandet av Lärardagen. Utöver detta pågick andra aktiviteter. Det finns en stolthet på skolan både bland lärare och elever över vad man uppnår. En del av elevernas alster, exempelvis grönsaker och blommor som de odlat, såldes på den öppna marknaden. Vi fick också provsmaka kakor som bakats på elevhemmen och uppleva gästfriheten där.

Huvudman för Bethany Home är den kristna kyrkan men undervisningen bestäms av skolans ledning. Den lokala församlingen bistår inte bara med ekonomiska medel utan lokala kristna har olika uppgifter på skolan. Det bor exempelvis en pastor på skolan. Bland lärare och elever finns många kristna men också representanter för andra religioner och ej

troende. Rektorn uppmanar alla att genom sina gärningar och den kraft som finns i närheten till Kristus visa på Hans kärlek. Varje morgon hålls andakt med bibelläsning och då sås Herrens ord ut. Samtliga lärare har anställts av biskopen. Det finns en styrelse på 13 personer som leder arbetet. Rektor Jayasingh har utvecklingssamtal med alla i ledarställning varannan månad. Själv finns han på skolan varje dag för att leda arbetet. Det finns ytterligare fem personer som har hand om att administrera olika verksamheter. Det gäller exempelvis uppläggnings av undervisning, skolans utveckling i stort, juridiska aspekter m.m. Ytterligare finns det sju mycket kvalificerade lärare som ger råd och anvisningar i fråga om undervisning och administration. Alla de personer som leder skolan på ett djupare plan är kristna. Ytterligare finns det kommittéer och olika råd där föräldrar och anhöriga till eleverna på skolan är involverade.

Inför framtiden hoppas jag på samverkan och hjälp från EÖM och den

lokala församlingen här i Shangqiu. Vi har i Malaysia fått se kraften och dynamiken i en skola som drivs av den kristna församlingen. Om Sverige och församlingen här i Kina skulle kunna ge oss ett ordentligt stöd på så sätt att arbetet på särskolan kunde få bli en del av dess utsträckta tjänst i samhället och man kunde bilda en rådgivande kommitté där specialister kunde ta del av ansvaret för skolans arbete så skulle också våra kinesiska barn med funktionshinder få en förbättrad utbildning. Min förhoppning är att vart och ett av våra barn skall bli mottagare av Herrens kärlek genom det utsäde församlingen sår ut. Genom att församlingen blir involverad skulle det ekonomiska läget för skolan kunna stabiliseras och de fysiska omständigheterna förbättras. Församlingen kunde sända frivilliga att hjälpa barnen med skolarbetet och träna dem att bli mer självständiga. På så sätt skulle vår skola kunna utvecklas på liknande sätt som Bethany Home.

Jag vill avsluta med följande ord: Vi har fått denna möjlighet att besöka Bethany Home tack vare Evangeliska Östasienmissions hjälp. Det vi sett hos denna mission och hur respektfullt och kärleksfullt man närmat sig oss har fyllt oss med stor tacksamhet. Kan det kanske vara så att Gud utvalt denna mission för att hjälpa oss. Vår förhoppning är nu att Gud på samma sätt skall använda den lokala församlingen här i Shangqiu som ett medel för att ytterligare utveckla särskolan. Vad det gäller Bethany Home där borta i Malaysia så tror jag att skolan för många har blivit deras drömmars mål.

He Yingchun
(30 maj 2010)

Utdrag från en längre rapport fritt översatt av Jan-Endy Johannesson

Lek och idrott är viktiga aktiviteter på Bethany Home. Här rektor He i full action tillsammans med några lärare och elever.

Besök på en av EÖMs projektplatser i Kina

Genom EÖM har vår församling i Österåker-Östra Ryd bidragit till ett SIDA-finansierat projekt kring HIV/AIDS i 34 svårt aidsdrabbade byar i Zhoukou-området. Fattiga bönder hade sålt sitt blod och blivit smittade. Efter två år har projektet avslutats, men de fortsätter arbeta enligt de nya metoder de lärt sig. Projektet har innehållit tre komponenter:

- utbildning för dem som vårdar de aidsdrabbade (home-based aid-care)
- bildandet av små stödgrupper ute i byarna
- hjälp till projektledarna att höja sin kompetens och att få nödvändig utrustning

Projektledare från Sverige har varit Annelie Sköld, som har planerat och följt upp projektet på plats tillsammans med personal från Zhoukou kyrkas projektkontor. Insatsen har syftat till att höja kompetensen för projektkontoret inom det kristna rådet i Zhoukou och innebar utbildning ibland annat projektadministration.

Denna del innefattade även inköp av dator, projektor och kamera till projektkontoret, som har använts i flera andra projekt. Just i det här fattiga jordbruksområdet har väldigt många smittats genom att sälja blod. Längre förnekades att sjukdomen fanns. Eftersom man inte kände till smittvägarna, började sjukdomen spridas inom familjerna. Svenska kyrkans mission deltog i det första projektet som gav kunskap om sjukdomen till många. Numera har en smittad rätt till testning, mediciner, barns skolgång och visst ekonomiskt stöd. Men det är vanligt att man inte får allt som man har rätt till.

Besök i byn Xihua

En eftermiddag får vi göra en utflykt till en liten by utanför Zhoukou tillsammans med projektledare Wu. Vi åker genom förstäderna och snart är vi ute på landsbygden bland vetefälten. Vår tolk Jia Juanjuan berättar att hon aldrig varit ute i det här området, fast hon är uppvuxen i och fortfarande bor i stan. Detta är en värld så skild

från höghusen och de stora gatorna. Vi stannar på byns huvudgata. Byle-dare Wang möter oss och tar oss till bykliniken. Där finns doktor Li. Hon är läkare men också gruppleadare för 52 familjer, många får både brosmsmedicin och behandling mot följsjukdomar. Tre andra kvinnor kommer också, de är gruppleadare för respektive 12, 20 och 11 familjer, som drabbats av HIV/AIDS.

Vi får se mottagningsrum och medicinförråd. Det finns fyra sängar i ett nybyggt rum, där doktorn kan ge injektioner. I ett annat rum står ytterligare fyra sängar. Det kommer 30-40 patienter om dagen till kliniken. Här finns också fyra personer som delar ut medicin och material om HIV/AIDS.

Gruppleadarna besöker familjerna varannan eller var tredje dag. De kan också hjälpa varandra om någon har förhinder. Varje familj har ett nummer och ledarna informerar varandra när något händer. Patienterna kan inte arbeta på grund av sin sjukdom. I detta redan mycket fattiga område får de aidsdrabbade familjerna mycket

Interiör från mottagningsrummet i Xihua.

Vi fick se delar av det pedagogiska material som används i projektet.

svårt att klara sig. Alla vi möter anger att bristen på pengar är deras största problem. Varje familj har fått några getter, de har byggt 20 biogasanläggningar och familjerna har börjat mötas i grupperna.

Läkare Li och gruppledarna berättar glada om hur de nu genomfört projektet. De har lärt sig mycket och kommer att fortsätta besöken och med arbetet i grupperna. De visar också böcker och annat pedagogiskt material om HIV/AIDS. Snart talas det mycket om Annelie. Det verkar som om alla här känner henne. De ser glada ut då de nämner hennes namn. Vi förstår att det

också betyder mycket att hon talar kinesiska. Vi frågar vad det blivit för skillnad genom projektet. Stolta och glada berättar de om hur familjer blivit hjälpta på olika sätt. En del har fått medicin som bromsat upp sjukdomen. Nu vet alla mer om sjukdomen. Många kan nu öppet tala om HIV/AIDS och de kan stödja varandra.

Plötsligt kommer det in en patient på kliniken för att hämta medicin. Vi frågar henne vad projektet har gjort för skillnad för henne. Hon berättar att hon nu får medicin och mår bättre. Hon har fått kunskap och hon får besök i hemmet. Visserligen kände

hon och hennes gruppledare till varandra tidigare, men nu har hon fått henne som en vän, som visar henne en speciell omsorg. Vänner besöker henne och de pratar och kanske spelar kort och har trevligt.

Så går vi runt i byn. Jag ber en av medarbetarna i kyrkan ta bilder. Det känns så närgånget att komma rakt in i människors hårda livsvillkor. Nu kan vi i stället få samtala med dem vi möter utan att behöva ta fram kameran.

I den första familjen möter vi en pojke som är 7 år gammal och lider av en hjärnskada. Han står eller sitter i en ställning på hjul, som gör att han kan vara upprätt. Då vi är där har han en pinne i ena handen som han leker med i balja med vatten. Mannen i familjen är smittad och hustrun berättar om deras liv, samtidigt som hon hela tiden har sin uppmärksamhet på pojken. Dottern är inte hemma, hon har fått hjälp så att hon kan gå i skolan. Det känns som ett framtidshopp att någon kan få en utbildning och kunna ta hand om sig och familjen. Pappan samlar sopor, som han sorterar och försöka sälja. Det är med tunga steg vi går vidare.

Mamman smittades då hon sålde blod för att kunna betala barnens skolvavgifter. Vi ber att Gud skall hjälpa och trösta.

I den andra familjen möter vi mamman, som blivit smittad när hon sålde blod för att få pengar till de båda barnens skolavgifter. Nu är barnen vuxna och arbetar på åkern tillsammans med fadern. Vi går runt inne på gården och ser på djuren. Ett par hundar är bundna och skäller mycket på oss i början, men lugnar sig sen. Där finns ett tiotal getter. De flesta går lösa och i en korg ligger fyra killingar, som är tre dagar gamla. Mamman är kristen och är öppen och glad när vi kommer, men när hon berättar om hur hon blivit smittad blir hon allvarlig och tårarna kommer. Hon talar om att hon har syndat. Hon menar att synden var att hon sålde sitt blod och den vägen blev smittad. Vi samtalar en stund med

henne om att hon gjorde det för barnens skull och inte kände till risken. Hon ber att vi ska komma ihåg henne i förbön. Några av oss lägger händerna på hennes axlar och vi ber för henne där mitt på gården. Vi fortsätter sedan vår vandring i byn under ledning av byledare Wang, som känner alla och besöker dem ofta.

Vi besöker en tredje familj. När morfadern hälsar på Mick tror han att det är Annelie, som kommit tillbaka. Alla tycks känna Annelie! Familjen här består av mormor, morfar och barnbarnet, en pojke som är 13 år. Mormor berättar om sitt dåliga ben. Morfar berättar om deras åkrar utanför byn, de odlar vete, majs och grönsaker. De ser gamla ut, men klarar tydligen

tungt arbete. De ansvarar för barnbarnet som är smittad. Hans mamma har dött i aids och pappan har försvunnit. Pojken går i skolan och vill bli polis.

När vi i mörkret lämnar byn för att återvända till stan är vi starkt berörda av detta besök i byn Xihua. Vi är glada över att vi få stå med i ett projekt som så tydligt ger resultat. Nu finns det medicin. Många får hjälp med sin sjukdom och mår bättre. Läkaren och de andra gruppledarna har lärt sig att hjälpa familjerna genom hembesök. De tycker att de fått till en bra organisation. De har lärt sig planera och de genomför en förändring som ger hopp.

Det var ett både svårt och uppmuntrande besök i Xihua.

Magnus Lidbeck

Nu ska vi resa till Japan...

Det var Arne Wikström som kom med nyheten en höstdag på arbetet i Oscars församling. Jag och min familj har i flera år sagt att det vore roligt att få resa till Japan med Arne och Louise. Nu gick detta i uppfyllelse. Det finns så otroligt mycket att berätta om vår resa så jag måste välja. Det får bli firandet av Påsken, vår största högtid.

På Skärtorsdagskvällen möttes vi av värme och generositet när vi kom till församlingen i Fuji och Bosse & Kerstin Dellming. Vi blev bjudna på en väldigt god middag som lagats och serverades av glada församlingsmedlemmar. Skärtorsdagen avslutades med en annorlunda gudstjänst där vi alla fick presentera oss och berätta något om våra liv. En av församlingsborna delade med sig av en gripande och stark livsberättelse om lidande och hemlöshet och det blev Skärtorsdagens predikan. Genom sin innerlighet och nakenhet fick mannens berättelse också spegla nåden och uppståndelsen till ett nytt liv här och nu, ett Jesumönster för oss alla. Tillsam-

mans med Gud finns möjligheter att genomlida svåra livserfarenheter och gå en annan framtid till mötes. Eftersom det var Skärtorsdag så firade vi även nattvard i kyrkan. Bosse och min man Anders betjänade oss.

Det sägs att berget Fuji är blygt. Det stämmer nog för på Långfredagen var hon täckt av moln. Det var storm och regn som vi trotsade för att ta oss till Mishima. Klanen Lyreskog - Torgil, Ingmari, Fredrik, Stina och David och Örjan Goës fick åka bil och fick guidning och återuppleva minnen! Ulla Beckman hängde på de bilburna. Övriga, undertecknad, Anders, våra söner Dan och Samuel, Håkan och Karin Nilsson och Per-Olof och Kristina Ståhl samt våra eminenta guider Arne och Louise tog Shinkansen en station. I en fin park hann vi se många blommande körsbärsträd - Sakura - innan det var dags för hembesök hos fru Sugimoto där vi bjöds på te och egenhändigt bakat risgodis! Församlingen i Mishima tog emot oss med blomsterkransar och en otrolig

buffé. Efter samkväm och tal var det dags för Långfredagens gudstjänst som även den blev minnesvärd och väldigt annorlunda med klockspel, barnrockband som sjöng lovsånger till Jesus och vacker tamburindans av några kvinnor.

Påskafton gick i stillhetens tecken med utflykter åt lite olika håll, själva åkte vi till Kamakura en fin liten kuststad med många tempel och en närmare 14 m hög Buddha-staty.

När Påskdagen kom delade vi fyra präster och övriga resenärer upp oss på olika församlingar. Örjan for till Mishima, Anders till Ohito, Arne till Numazu och jag själv till Fujinomiya. Kerstin Dellming var med som min tolk och det var en mycket fin gudstjänst, stommen i våra söndagliga gudstjänster är lika var vi än befinner oss i världen. Bland det som grep mig mest i denna gudstjänst var evangelieläsningen då församlingsmedlemmarna tog fram sina Biblar och växelläste evangeliet tillsammans med den blivande pastorn Yasue Fujita. Det skulle

“Påsken 2010 kommer jag att bevara i mitt hjärta för resten av mitt liv...”

vara något för min församling här hemma. Jag ska i alla fall pröva det någon gång i Djurgårdskyrkan! När jag höll min predikan så var det en mycket aktivt lyssnande församling.

Påskan 2010 kommer jag att bevara i mitt hjärta för resten av mitt liv, den gav perspektiv både till min egen tro och till villkoren för att vara och verka som kristen i Japan och Sverige och att tillhöra den världsvida kristna kyrkan. Med tacksamhet kommer jag och min familj minnas den här resan med alla platser och framför allt goda möten med olika personer.

Elisabeth Öberg Hansén

Hela gruppen samlad i Falkhöjdens kapell, Fuji.

Varma hälsningar från Japan

Det har inte varit en sådan här lång, varm sommar i Japan på 113 år! Igår var det över 39 grader i Kyoto. Enligt statistiken har 158 personer dött och 46.728 förts till sjukhus på grund av värmeslag sedan slutet av maj. Kerstin och jag har ju haft förmånen att vara i Sverige hela denna soliga och sköna sommar och vi vill först tacka alla er som vi fick träffa dessa veckor. Vilken förmån att ha så många goda vänner.

Själv kom jag tillbaka hit i slutet av juli och kan se tillbaka på en mycket intensiv men underbar månad. Sedan i våras hade vi planerat en gospelkoncert i en stor allmän lokal den 17 augusti. När jag kom tillbaka från Sverige hade inte så många biljetter sålts men församlingens medlemmar och vår dotter Kristina hjälpte till med att inbjuda vänner och bekanta. Vi satte också in en annons i en lokaltidning. Dessutom kontaktade jag många förberedjare. Resultatet blev över förväntan. 250 personer samlades, däribland många som fick höra evangeliet för första gången. Det var hög klass på saxofonisten Ron Browns och solisten Yvonne Williams framträdande.

När jag träffade pastor Kikuchi, som varit ansvarig pastor för vår församling dessa månader, hade han bara

lovord över hur fint verksamheten fungerat under vår frånvaro. Underbart att se hur verket går framåt när "lekmän tar ansvar". Medlemmarna har också uttryckt sin uppskattning av pastor Kikuchi, en verkligt "god herde".

Jag har också fått uppleva Guds förunderliga ledning dessa sista dagar. Sedan två år tillbaka har en nittio-årig fin kristen dam i ett äldreboende nära vårt kapell väddat till mig om att hennes begravning skall ske i all enkelhet i vår kyrka. Varje gång vi träffats har hon framfört denna begäran och jag har lovat att bifalla hennes önskan. När vi hälsade på henne i maj innan vi reste till Sverige sa hon spontant: "Då måste jag hålla mig vid liv tills ni kommer tillbaka." Den 23 augusti tidigt på morgonen ringer hennes son och berättar att hon förts med ambulans till centralsjukhuset här i Fuji och att hon begärt att få träffa mig. Jag åker dit och när vi möts är hon vid medvetande och lyser upp och uttrycker sin glädje över att jag nu är tillbaka i Japan igen. Jag börjar sjunga en psalm och hon sjunger med (hon har varit pianist i vår kyrka under flera år) med klar röst. Jag ber en kort bön och hon verkar så glad och nöjd och dottern tar upp sin mobil

och tar ett kort på oss båda. Så tar vi farväl och jag tänker att hon kommer säkert att bli frisk igen. Drygt tre timmar senare ringer dottern och berättar att mamman just dött. Först kunde jag knappt tro det var sant men idag tackar jag Gud att jag träffade henne just innan hon fick hembud och att jag kunde infria mitt löfte att förrätta begravningen i vårt kapell. Det blev en ljus högtid då vi fick ta avsked av en kär vän som länge längtat efter att få flytta hem.

Den femte september hade vi en fin dophögtid då vi fick hälsa en ung flicka välkommen hem till fadershuset och Guds stora familj. Hon har ett mycket ovanligt efternamn, Kedokuchi, som betyder "utanför dörröppningen". Hon har vuxit upp under svåra familjeförhållanden och ofta känt sig ensam och övergiven. Så fort hon kom in i vårt kapell här första gången började tårarna rinna. Så småningom förstod hon att det var Jesus som stod där vid hennes hjärtas dörröppning och klappade och nu har hon öppnat sitt hjärta för Honom och börjat ett nytt liv i Hans gemenskap. Vilken förmån att få vara med och se hur Jesus "uppsöker och frälsar det som var förlorat".

Kerstin och Bo Dellming

Ringar på vattnet

Om man på sin dator googlar på Betania får man hur många napp som helst. Namnet kopplas till kyrkor, vårdinstitutioner och skolor för barn med särskilda behov i många länder runt hela vår jord. Bland dessa finns också Bethany Home, som beskrivs utförligare i denna tidning och som spelar en viktig roll i ett nu aktuellt EÖM-projekt i Kina. Vad var det egentligen som hände i Betania som har gett så många ringar på vattnet?

På min bibliska karta ligger Betania vid Olivbergets sydöstra sida, 3 km från Jerusalem. Där bodde syskonen Marta, Maria och Lasaros. De var Jesu vänner och han tycks ofta ha besökt hemmet.

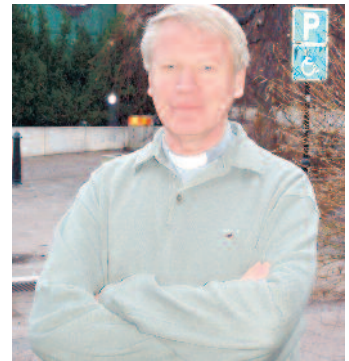
Vid ett av besöken klagar Marta över att hennes syster inte hjälper till med det praktiska utan bara sitter och lyssnar till vad den käre gästen har att säga. "Marta, Marta, du gör dig bekymmer och oroar dig för så mycket, fast bara en sak behövs." (Luk. 10:41) Marta får hjälp till ett nytt perspektiv på sitt liv. Hon får lära sig den svåra konsten att hitta balansen mellan att vara och att göra. Att lyssna till Herrens ord kan hjälpa oss prioritera i våra liv.

Evangelisten Johannes berättar om hur systrarna av oro för sin sjuke bror sänder bud efter Jesus: "Herre, din vän är sjuk." (Joh.11:3) De vet vilken

vän vi har i Jesus i både glädje och sorg. Enligt mitt bibellexikon ska Betania betyda "De betrycktas hus". Det finns många hus och hem i vår värld som är präglade av betryck, sjukdom och lidande. Det som gör att vi särskilt minns Betania är att vi där ser vad det kan betyda att vända sig till Jesus i sin nöd. Nu dröjer det innan systrarnas bön blir hörd och Lasaros hinner dö. Till slut kommer Jesus och ger Lasaros livet åter. Ett under sker, helt unikt men det ges oss som ett tecken på vem som ytterst har liv och död i sin hand. Jesus tänder ett hopp i de betrycktas hus. Lasaros själv säger inte ett ord men som ett tyst vittne har han gett namn åt alla våra lasarett. På den plats där Betania en gång låg finns idag en by med det arabiska namnet El Azariyeh, Lasaros plats. Grundbetydelsen av hans namn är "Gud hjälper". Mitt i en muslimsk miljö blir byns namn ett diskret men ändå tydligt vittnesbörd om att Gud hjälper.

Bethany Home ligger långt från Betania men genom svensk mission har evangeliet här fått inspirera till ett pionjärbete bland barn och ungdomar med funktionshinder. De har tillhört en försummad grupp, som mitt i sitt betryck får ett påtagligt bevis på hur Gud kan hjälpa genom oss människor. De har fått stå upp till ett nytt liv, till en ny tro på sig själva och sina

livsmöjligheter. Personal och ledning börjar och slutar dagen med bön. Så inbjuder man Jesus att vara en vän och daglig gäst. Det är en bön som sätter många spår i vardagen på Bethany Home. Till våren ska man genom EÖM besöka Kina för att inspirera församlingarna i Pucheng och Shangqiu i deras samverkansprojekt för barn och ungdomar med funktionshinder. Det handlar om vänskap och mission över alla gränser. Genom EÖM och vår förbön kan det skapas nya ringar på vattnet Gud till ära och människor till hjälp.

Tord Ershammar
Styrelseledamot i EÖM

"Det handlar om vänskap och mission över alla gränser. Genom EÖM och vår förbön kan det skapas nya ringar på vattnet Gud till ära och människor till hjälp."

Tipsa en vän...

Tipsa vänner och bekanta att de kan få EÖM-Nytt kostnadsfritt! Sänd in talongen nedan.

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Namn: _____ Adress: _____

Välkommen till
Stockholmsgruppens
träffar i Betlehemskyrkan,
Luntmakargatan 82

Första torsdagen i månaden kl 12.30

Program hösten 2010

7 oktober

Aktuell missionsinformation från Kina och
Mongoliet. Jan-Endy Johannesson

2 november

EÖM på hemmaplan – vi samtalar om vår
uppgift och framtid.

Vi behöver **ditt stöd** till vårt arbete!

Just nu pågår bl.a följande verksamheter:

- ¥ Vidareutbildning av lärare vid särskola i Henan
- ¥ Förskolearbete i Shaanxi för handikappade barn
- ¥ Rehab-projekt i Inre Mongoliet
- ¥ Bibelskolarbete i Shaanxi
- ¥ Stöd till kinesiska bibelskolstudenter i Henan
- ¥ Stöd till mongoliska missionärer
- ¥ Stöd till bibelskola i Mongoliet
- ¥ Församlingsarbete i Japan
- ¥ Projekthandledning i Fujian och Henan

Nytt

Kerstin och Bo Dellmings adressuppgifter i Japan

820-10 Kuzawa
Fuji Shi
419-0202
Japan
Tel: 0081-545-72-3375.
Fax: 0081-545-72-3376.
Epost: dellming@mail.wbs.ne.jp

Adressändring

Vi får vid varje utskick tillbaka ett trettiotal
tidningar. Många kan vi inte spåra upp. Tack
till er som adressändrar. Var vänlig lämna
adressändring på portofri talong nedan.

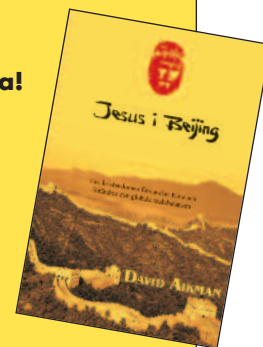
Jesus i Beijing

Den nya boken om kyrkans fantastiska tillväxt i Kina!
Informativ och uppmuntrande!

150 kr + frakt

Allt eventuellt överskott på försäljning av boken
går oavkortat till projekt i Kina.

*"Boken är tveklöst den bästa bok jag läst om den
kristna kyrkan i Kina." JEJ*

www.eom.nu

På vår hemsida får du information om missionens arbete. Här finns exempelvis rapporter
om pågående eller avslutade projekt, missionens historia och lediga platser. Du kan också
få reda på hur du kan studera kinesiska vid svenskt eller kinesiskt universitet.

Länksamlingen är en guldgruva för dig som vill få detaljkunskaper gällande främst Kina.
Här finns bland annat reseguider och faktaböcker.

- Jag har ej EÖMs informationstidning och vill regelbundet erhålla den utan kostnad.
- Jag vill ändra min adress till nedanstående.
- Stöd till arbetet i Japan.
- Jag beställer boken **Inblick i Inre Mongoliet** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Jesus i Beijing** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Mitt liv som mongol, kines och svensk** för 150 kr + frakt.
- Jag beställer boken **Min farfar i Kina** för 100 kr + frakt.

NAMN

GATUADRESS

POSTNUMMER POSTORT TIDIGARE POSTNUMMER OCH POSTORT

Evangeliska Östasienmissionen, Linneagatan 18, 573 34 Tranås
Besöksadress: Storgatan 58, Tel o fax: 0140-100 25
Pg: 5 02 15-3, Org.nr.: 802002-3225 E-post: info@eom.nu

Frankeras ej
Mottagaren
betalar portot

Evangeliska
Östasienmissionen

Svarspost
415039800
573 20 Tranås